

PROLÓG

Kriatba

Väzeň stál s rukami zviazanými pred telom. Bol vyčerpaný, ubitý a špinavý, no jeho hrdý, vyrovnaný postoj nezaprel kráľovské indické korene. Lokeš, ktorý ho zajal, sedel na bohato vyrezávanom pozlátenom tróne a vrhal na svojho väzňa spupný pohľad. Vysoké biele stĺpy v miestnosti pripomínali strážu. V džungli vial slabý vánok, no cez jemné závesy z neho neprenikol dnu ani najslabší šepot. Jediné, čo väzeň počul, bolo pravidelné cinkanie Lokešových drahokamami osadených prsteňov, ktorými z jednej strany udieral o svoj pozlátený trón. Lokeš sklopil zrak. V jeho prížmúrených očiach sa miesilo opovrhnutie s uspokojením z víťazstva.

Väzeň bol princ z indického kráľovstva Mudžulán. Jeho oficiálny titul v súčasnosti znel *Princ a najvyšší ochranca Mudžulánskej ríše*, no sám seba skôr považoval jednoducho za syna svojho otca.

To, že sa Lokešovi, rádžovi malého prilahlého kráľovstva Brénom, podarilo uniesť samotného princa, nebolo až také šokujúce ako to, kto vedľa neho sedel: Yesubai, rádžova dcéra a väzňova snúbenica, a princov mladší brat Kišan. Zajatec si pohľadom premeriaval všetkých troch, no iba Lokeš mu jeho neoblomný pohľad opätovoľ. Zatiaľ čo princovo telo spaľoval hnev, na hrudi ho chladil kamenný amulet, ktorý mal pod košelou.

Väzeň bol prvý, kto prehovoril. Snažil sa vo svojom hlase potlačiť

zradu, ktorú cítil. „Prečo sa ku mne ty, ktorý budeš onedlho mojím otcom, správáš tak... *nehostinne?*“

Lokeš na svojej tvári nonšalantne vykúzlil umelý úsmev. „Môj drahý princ, máš niečo, po čom túžim.“

„Nič, čo by si mohol chcieť, nemôže ospravedlniť to, čo si urobil. Nemajú sa naše kráľovstvá čoskoro spojiť? Všetko, čo mám, ti bolo k dispozícii. Stačilo o to len požiadať. Prečo si to urobil?“

Lokeš si šúchal bradu a oči mu zaiskrili. „Plány sa zmenili. Zdá sa, že tvoj brat si chce zobrať moju dcéru za svoju ženu. Slúbil mi istú odmenu, ak mu s tým pomôžem.“

Princ sa otočil na Yesubai, ktorá mala zapálené líca a hlavu sklonenú k zemi ako ostýchavé a poslušné dievča. Princovo dohodnuté manželstvo s Yesubai malo nastoliť dlhodobý mier medzi dvoma kráľovstvami. Posledné štyri mesiace princ dohliadal na vojenské operácie na vzdialenom konci ríše a kráľovstvo nechal medzitým na starosti svojmu bratovi.

Zdá sa, že Kišan sa okrem kráľovstva staral aj o čosi iné.

Vážen vykročil odvážne vpred a tvárou v tvár Lokešovi zakričal: „Všetkých si nás oklamal. Si ako zvinutá kobra, ktorá sa skrýva v košíku a vyčkáva na správny moment, aby mohla zaútočiť.“

Princ zahrnul do svojho pohľadu aj brata a svoju snúbenicu. „Čo to nechápete? Svojimi činmi ste oslobodili zmiju, ktorá nás všetkých uštipla. Jej jed nám teraz koluje v žilách a hubí všetko, čo mu stojí v ceste.“

Lokeš sa pohrdavo zasmial a povedal: „Ak sa vzdáš svojej časti Dámonovho amuletu, možno ma to presvedčí, aby som ušetril tvoj život.“

„Život? Myslel som si, že jednáme o mojej nastávajúcej.“

„Obávam sa, že tvoje práva ako budúceho manžela boli uzurpované. Možno som sa nevyjadril jasne. Tvoj brat si vezme Yesubai.“

Vážen zaťal zuby a povedal stručne: „Ak ma zabiješ, armáda môjho otca ťa rozdrví na prach.“

Lokeš sa zasmial. „Určite nerozdrví Kišanovu novú rodinu. Tvojho otca jednoducho utíšime a povieme mu, že si sa stal obeťou poľutovaniahodnej nehody.“

Pohladil si svoje strnisko a ďalej spresnil: „Samozrejme, iste chápeš, že aj keby som ťa nechal žiť, stále by som vládol *obom* kráľovstvám.“ Lokeš sa usmial. „Ak mi budeš vzdorovať, tvojej časti amuletu sa zmocním silou.“

Kišan sa naklonil k Lokešovi a tvrdo sa ohradil: „Myslel som si, že máme dohodu. Svojho brata som ti priviedol iba preto, že si prisahal, že ho *nezabiješ!* Mal si si len zobrať ten amulet, nič viac.“

Lokeš rýchlo šmahol rukou, ako keď útočí had, a schmatol Kišana za zápästie. „Už si mal dávno pochopiť, že ak niečo chcem, *zoberiem* si to. Ak sa chceš postaviť vedľa svojho brata, rád ti vyhoviem.“

Kišan sa zamrvil vo svojom kresle, no nepovedal ani slovo.

Lokeš pokračoval. „Nie? Výborne. Práve som zrušil našu predošlú dohodu. Tvojho brata *zabijem*, ak nespĺní to, čo žiadam, a ty si zasa nikdy nevezmeš za ženu moju dcéru, ak mi nedáš aj svoju časť amuletu. Našu súkromnú dohodu môžem veľmi ľahko zrušiť a vydať Yesubai za iného – niekoho, koho si *ja sám* vyberiem. Možno nejaký sultán by mohol schladíť jej horúcu krv. Ak chceš ostať pri Yesubai, musíš sa naučiť poslúchať.“

Lokeš stlačil Kišanovo zápästie a ozvalo sa hlasné prasknutie. Kišan sa vôbec nebránil. Povystieral si prsty, pomaly zápästím pokrútil a opäť si sadol. Zdvíhol ruku, ktorou sa dotkol gravírovaného amuletu pod svojou košeľou, a jeho oči sa stretli s bratovými. Rozumeli si i bez slov.

Bratia vedeli, že svoje spory si môžu vyriešiť neskôr, no to, čo robil Lokeš, znamenalo vojnu a záujmy kráľovstva boli pre oboch prvoradé.

Akási šialená posadnutosť navrela žily na Lokešovom krku, pulzovala na jeho spánkoch a usádzala sa za jeho čiernymi hadími očami. Tie isté oči podrobne skúmali väzňovu tvár, skúšali ju, hľadali slabiny. V Lokešovi zovrel hnev a vyskočil na nohy. „Nech je teda po vašom!“

Zo svojho pláštá vytiahol blyštavý nôž s rukoväťou osadenou drakokamami a surovo strhol rukáv z väzňovho špinavého, kedysi biele-

ho kabáta, ušitého v indickom meste Džodpur. Povrazy, ktorými mal princ uviazané zápästia, sa skrútili, a keď Lokeš prešiel nožom po jeho ruke, zastonal od bolesti. Nôž sa princovi zarezal až do krvi, ktorá stekala po ostrí a kvapkala na dlaždice.

Lokeš si odtrhol drevený talizman, ktorý mu visel na krku, a priložil ho pod väzňovu ruku. Krv kvapkala na privesok a symbol, ktorý bol na talizmane vygravírovaný, najskôr zažiaril ohnivou červeňou a potom začal pulzovať neprirodzene bielym svetlom.

Svetlo vystrelilo smerom k princovi ako predĺžené prsty, ktoré mu prebodli hrud' a predriapali sa jeho telom so surovosťou dravca. Princ bol silný, no na bolesť nebol pripravený. Keď jeho telom prestúpilo bodavé teplo, vykrikoval a zviezol sa k zemi.

Načahoval ruky, aby sa vzoprel opäť na nohy, no sotva škríbal po bielej dlažbe na zemi. Princ sa iba bezmocne prizeral, ako Yesubai a jeho brat zaútočili na Lokeša, ktorý ich zákerne odhodil späť. Yesubai padla na zem a narazila hlavou o okraj vyvýšeného trónu. Princ cítil, že jeho brat je niekde blízko, zdrvený žiaľom pri pohľade na bezvládne telo Yesubai, z ktorého unikal život. Potom už vnímal iba bolesť.

